

Στις 31 Μαΐου 2017, στη Διεύθυνση Αλλοδαπών Αττικής, το γνωστό κολαστήριο της Πέτρου Ράλλη, 8 μετανάστες συλλαμβάνονται ύστερα από επίθεση που δέχτηκαν από τους μπάτσους μέσα στα κελιά τους. Η αφορμή για την επίθεση ήταν ότι οι μετανάστες ζητούσαν να επικοινωνήσουν με τον διευθυντή ώστε να ενημερωθούν για την εξέλιξη της κράτησής τους, όντας ήδη 8 έως 10 μήνες κρατούμενοι σε διοικητική κράτηση. Η απάντηση των μπάτσων στο απλό αυτό αίτημα ήταν να τους ξυλοφορτώσουν άγρια, με αποτέλεσμα να μεταφερθούν και οι οκτώ στο νοσοκομείο βαριά χτυπημένοι. Στη συνέχεια, **για τη συγκάλυψη του ξυλοδαρμού, οι μπάτσοι έκαναν αμέσως αυτό που συνηθίζουν: έστησαν δικογραφία εναντίον τους όπου οι βασανισθέντες μετανάστες παρουσιάζονται ως επιτιθέμενοι.** Και για να ολοκληρωθεί η παραδειγματική τιμωρία των έγκλειστων μεταναστών που τόλμησαν να απαιτήσουν το ελάχιστο, το Υπουργείο Δικαιοσύνης τους προφυλάκισε σε 6 διαφορετικές φυλακές σε όλη την επικράτεια απομονώνοντάς τους και στερώνοντας τους τη δυνατότητα άμεσης επικοινωνίας με δικηγόρο και αλληλέγγυους.

Την Δευτέρα 17 Ιουλίου 2017 στο κέντρο κράτησης της Μόριας στη Μυτιλήνη ξεκινούν από τους εκεί αιχμάλωτους μετανάστες διαμαρτυρίες που αφορούσαν τις συνθήκες διαβίωσής τους και τις καθυστερήσεις στις αιτήσεις ασύλου τους. Γίνεται συμβολικός αποκλεισμός των γραφείων της ευρωπαϊκής υπηρεσίας ασύλου (EASO) με τους μπάτσους από τη μία να απειλούν τους μετανάστες λέγοντας πως σύντομα θα τους δείξουν ποιος κάνει κουμάντο και με τους υπαλλήλους των ΜΚΟ από την άλλη να τους λένε να παραιτηθούν των διαμαρτυριών τους. Την επόμενη μέρα που έγινε ξανά ανάλογη διαμαρτυρία οι μετανάστες δέχονται επίθεση από τα ΜΑΤ και απαντούν με πέτρες. Μια ώρα μετά το τέλος των συγκρούσεων **οι αστυνομικές δυνάμεις εισβάλλουν μέσα στα κοντέινερς του κέντρου και χωρίς καμία διάκριση, σπάζουν κεφάλια, χέρια και πόδια όποιου βρουν μπροστά τους. Για να ολοκληρώσουν το έγκλημά τους, οι κρατικοί υπάλληλοι συλλαμβάνουν 35 μετανάστες στο σωρό εκ των οποίων οι 30 προφυλακίζονται** (διασκορπισμένοι σε 4 διαφορετικές φυλακές ανά τη χώρα για να σιγουρέψουν ότι θα παραμείνουν όσο πιο απομονωμένοι γίνεται).

Τα παραπάνω περιστατικά δεν είναι ούτε μεμονωμένα, ούτε σπάνια. Είναι η καθημερινότητα στα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών, είναι η καθημερινότητα στα νησιά όπου χιλιάδες μετανάστες κρατούνται αιχμάλωτοι από το ελληνικό κράτος (όποια κυβέρνηση κι αν είναι στο τιμόνι του). Είναι η

καθημερινότητα όσων δε θαλασσοπνιγούν στο αιγαίο. Άθλιες συνθήκες διαβίωσης, απομόνωση και καθημερινό ψυχολογικό τσάκισμα. Κι αν τολμήσουν να διαμαρτυρηθούν για αυτά κάποιιοι θα έχουν δικογραφίες και φυλακίσεις ώστε να παραδειγματίζονται όλοι οι υπόλοιποι. Επειδή διέπραξαν απλά το αδίκημα να φύγουν κακήν κακώς από τον τόπο τους και να μπουκ στην Ελλάδα χωρίς χαρτιά (αφού δεν έχουν τη δυνατότητα να το κάνουν κι αλλιώς). Όπως λένε και 5 από τους διωκόμενους της Μόριας *“μας συμπεριφέρονται σαν να είμαστε εγκληματίες, μόνο και μόνο επειδή περάσαμε ένα σύνορο, το οποίο οι Ευρωπαίοι/ες μπορούν να διασχίσουν ελεύθερα”*, ζητώντας κι αυτοί το αυτονόητο, δηλαδή χαρτιά και ελευθερία μετακίνησης.

Η δίκη των 35 μεταναστών της Μόριας θα γίνει στις 20 απρίλη στη Χίο και των 8 της Πέτρου Ράλλη στις 27 απρίλη στην Αθήνα. Εμείς ως αυτόνομοι από το κράτος αντιφασίστες στεκόμαστε αλληλέγγυοι στους διωκόμενους μετανάστες που αντιστέκονται στην υλική και ηθική εξαθλίωσή τους, θεωρώντας ότι η αλληλεγγύη στους μετανάστες είναι αναπόσπαστο κομμάτι του αντιφασιστικού αγώνα, και απαιτούμε...

ΚΑΜΙΑ ΔΙΩΞΗ

ΣΤΟΥΣ 35

ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥΣ

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

ΤΗΣ ΜΟΡΙΑΣ

και τους 8 κατηγορούμενους
μετανάστες της Πέτρου Ράλλη

Στις 31 Μαΐου 2017, στη Διεύθυνση Αλλοδαπών Αττικής, το γνωστό κολαστήριο της Πέτρου Ράλλη, 8 μετανάστες συλλαμβάνονται ύστερα από επίθεση που δέχτηκαν από τους μπάτσους μέσα στα κελιά τους. Η αφορμή για την επίθεση ήταν ότι οι μετανάστες ζητούσαν να επικοινωνήσουν με τον διευθυντή ώστε να ενημερωθούν για την εξέλιξη της κράτησής τους, όντας ήδη 8 έως 10 μήνες κρατούμενοι σε διοικητική κράτηση. Η απάντηση των μπάτσων στο απλό αυτό αίτημα ήταν να τους ξυλοφορτώσουν άγρια, με αποτέλεσμα να μεταφερθούν και οι οκτώ στο νοσοκομείο βαριά χτυπημένοι. Στη συνέχεια, **για τη συγκάλυψη του ξυλοδαρμού, οι μπάτσοι έκαναν αμέσως αυτό που συνηθίζουν: έστησαν δικογραφία εναντίον τους όπου οι βασανισθέντες μετανάστες παρουσιάζονται ως επιτιθέμενοι.** Και για να ολοκληρωθεί η παραδειγματική τιμωρία των έγκλειστων μεταναστών που τόλμησαν να απαιτήσουν το ελάχιστο, το Υπουργείο Δικαιοσύνης τους προφυλάκισε σε 6 διαφορετικές φυλακές σε όλη την επικράτεια απομονώνοντάς τους και στερώντας τους τη δυνατότητα άμεσης επικοινωνίας με δικηγόρο και αλληλέγγυους.

Την Δευτέρα 17 Ιουλίου 2017 στο κέντρο κράτησης της Μόριας στη Μυτιλήνη ξεκινούν από τους εκεί αιχμάλωτους μετανάστες διαμαρτυρίες που αφορούσαν τις συνθήκες διαβίωσής τους και τις καθυστερήσεις στις αιτήσεις ασύλου τους. Γίνεται συμβολικός αποκλεισμός των γραφείων της ευρωπαϊκής υπηρεσίας ασύλου (EASO) με τους μπάτσους από τη μία να απειλούν τους μετανάστες λέγοντας πως σύντομα θα τους δείξουν ποιος κάνει κουμάντο και με τους υπαλλήλους των ΜΚΟ από την άλλη να τους λένε να παραιτηθούν των διαμαρτυριών τους. Την επόμενη μέρα που έγινε ξανά ανάλογη διαμαρτυρία οι μετανάστες δέχονται επίθεση από τα ΜΑΤ και απαντούν με πέτρες. Μια ώρα μετά το τέλος των συγκρούσεων **οι αστυνομικές δυνάμεις εισβάλλουν μέσα στα κοντέινερς του κέντρου και χωρίς καμία διάκριση, σπάζουν κεφάλια, χέρια και πόδια όποιου βρουν μπροστά τους. Για να ολοκληρώσουν το έγκλημά τους, οι κρατικοί υπάλληλοι συλλαμβάνουν 35 μετανάστες στο σωρό εκ των οποίων οι 30 προφυλακίζονται** (διασκορπισμένοι σε 4 διαφορετικές φυλακές ανά τη χώρα για να σιγουρέψουν ότι θα παραμείνουν όσο πιο απομονωμένοι γίνεται).

Τα παραπάνω περιστατικά δεν είναι ούτε μεμονωμένα, ούτε σπάνια. Είναι η καθημερινότητα στα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών, είναι η καθημερινότητα στα νησιά όπου χιλιάδες μετανάστες κρατούνται αιχμάλωτοι από το ελληνικό κράτος (όποια κυβέρνηση κι αν είναι στο τιμόνι του). Είναι η

καθημερινότητα όσων δε θαλασσοπνιγούν στο αιγαίο. Άθλιες συνθήκες διαβίωσης, απομόνωση και καθημερινό ψυχολογικό τσάκισμα. Κι αν τολμήσουν να διαμαρτυρηθούν για αυτά κάποιιοι θα έχουν δικογραφίες και φυλακίσεις ώστε να παραδειγματίζονται όλοι οι υπόλοιποι. Επειδή διέπραξαν απλά το αδίκημα να φύγουν κακήν κακώς από τον τόπο τους και να μπουκ στην Ελλάδα χωρίς χαρτιά (αφού δεν έχουν τη δυνατότητα να το κάνουν κι αλλιώς). Όπως λένε και 5 από τους διωκόμενους της Μόριας *“μας συμπεριφέρονται σαν να είμαστε εγκληματίες, μόνο και μόνο επειδή περάσαμε ένα σύνορο, το οποίο οι Ευρωπαίοι/ες μπορούν να διασχίσουν ελεύθερα”*, ζητώντας κι αυτοί το αυτονόητο, δηλαδή χαρτιά και ελευθερία μετακίνησης.

Η δίκη των 35 μεταναστών της Μόριας θα γίνει στις 20 απρίλη στη Χίο και των 8 της Πέτρου Ράλλη στις 27 απρίλη στην Αθήνα. Εμείς ως αυτόνομοι από το κράτος αντιφασίστες στεκόμαστε αλληλέγγυοι στους διωκόμενους μετανάστες που αντιστέκονται στην υλική και ηθική εξαθλίωσή τους, θεωρώντας ότι η αλληλεγγύη στους μετανάστες είναι αναπόσπαστο κομμάτι του αντιφασιστικού αγώνα, και απαιτούμε...

ΚΑΜΙΑ ΔΙΩΞΗ ΣΤΟΥΣ 35 ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΤΗΣ ΜΟΡΙΑΣ

και τους 8 κατηγορούμενους
μετανάστες της Πέτρου Ράλλη

